

Дело, заведено на 21 май 2010 г. от Княжество Лихтенщайн срещу Надзорния орган на ЕАСТ**(Дело E-4/10)**

(2010/C 191/09)

На 21 май 2010 г. в Съда на ЕАСТ бе заведено дело срещу Надзорния орган на ЕАСТ от Княжество Лихтенщайн, представлявано от д-р Andrea Entner-Koch, в качеството ѝ на агент на Княжество Лихтенщайн, с адрес: EEA Coordination Unit, Austrasse 79/Europark, FL-9490 Vaduz.

Княжество Лихтенщайн иска от Съда на ЕАСТ да:

1. Отмени Решение на Надзорния орган на ЕАСТ № 97/10/COL от 24 март 2010 г. относно данъчното облагане на „вътрешни“ застрахователни дружества съгласно закона за данъчното облагане на Лихтенщайн;
2. като алтернативна възможност да обяви за невалидни членове 3 и 4 от Решение на Надзорния орган на ЕАСТ № 97/10/COL от 24 март 2010 г., дотолкова доколкото те нареждат възстановяването на помощта по член 1 от това решение;

и

3. нареди на Надзорния орган на ЕАСТ да поеме разходите по съдебното производство.

Правен и фактически контекст и правни аргументи, приведени в подкрепа:

- Решение на Надзорния орган на ЕАСТ № 97/10/COL от 24 март 2010 г. постанови, че правилата за данъчно облагане, приложими за „вътрешните“ (пре)застрахователи в Лихтенщайн, съгласно член 82, буква а) и член 88, буква г), параграф 3 от Закона за данъчното облагане на Лихтенщайн, представляват държавна помощ по смисъла на член 61, параграф 1 от Споразумението за ЕИП, тъй като облагат с данък „вътрешните“ (пре)застрахователи при по-благоприятни условия от „обикновените застрахователни дружества“. Освен това Надзорният орган на ЕАСТ реши, че предполагаемата помощ представлява неправомерна помощ, която подлежи на възстановяване от „вътрешните“ (пре)застрахователи, считано от 6 ноември 2001 г.
- Ищецът твърди, че данъчните разпоредби, за които става въпрос, не представляват държавна помощ по смисъла на член 61, параграф 1 от Споразумението за ЕИП
- Ищецът твърди, че Надзорният орган на ЕАСТ:
 - е допуснал грешка при прилагането на член 61, параграф 1 от Споразумението за ЕИП по отношение на данъчното облагане на „вътрешните“ (пре)застрахователни дружества съгласно Закона за данъчното облагане на Лихтенщайн и когато е наредил „вътрешните“ (пре)застрахователни дружества да възстановят предполагаемата неправомерна помощ, считано от 6 ноември 2001 г.;
 - е приложил неправомерно член 61, параграф 1 от Споразумението за ЕИП по отношение на „вътрешните“ (пре)застрахователни дружества предвид специфичния им характер и ограничената им сфера на действие;
 - не е предоставил добра обосновка в своето оспорено решение съгласно изискването на член 16 от Споразумението за надзор и съд.